

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205728
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3818205728.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v spore žalobcu: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. I. XXX/X, M., právne zastúpený JUDr. Pavlom Gráčíkom, advokátom so sídlom v Nitre, Farská 40, proti žalovanej: Q. I. (predtým S.), nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX/X, T. pod A., právne zastúpená Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej 17, o zaplatenie 30.540 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 30.020,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30.020,- EUR od 4.11.2018 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu 96,60 % trov konania.

IV. Žalovaná je povinná uhradiť svedočné svedkovi Q. N.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.12.2018, v spojení s podaním doručeným súdu dňa 18.1.2019 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú, na zaplatenie sumy 30.540 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30.540,-EUR od 4.11.2018 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že so žalovanou tvorili pár približne od leta roku 2012. Počas partnerského spoluzitia požičal žalobca žalovanej finančnú hotovosť, tri krát po 5.000,-EUR, t.j. spolu 15.000,-EUR. Žalovaná tieto dlhy uznala, na základe čoho boli spísané tri notárske zápisnice na Notárskom úrade Mgr. Jaroslava Čelechovského, a to v dňoch 19.11.2015, 21.12.2016 a 30.11.2017. Počas obdobia, keď strany tvorili pár, žalovaná spolu so žalobcom spísala a podpísala dňa 13.5.2013 Čestné vyhlásenie, ktorým sa zaviazala, že ak žalobca žalovanej poukáže na jej účet vedený v Tatra banke, a.s. finančné prostriedky, má sa za to, že ho o tieto finančné prostriedky žalovaná požiadala a ide o bezúročné pôžičky, pričom tieto sa žalovaná zaviazala na výzvu žalobcu vrátiť. Na základe uvedenej skutočnosti žalobca zaslal žalovanej dňa 14.9.2018 výzvu, aby mu vyplatila do 31.10.2018 sumu vo výške 2.125 EUR na jeho číslo účtu. Žalovaná prevzala výzvu dňa 18.9.2018. Na základe uvedeného žalovaná poukázala žalobcovi dňa 29.10.2018 na účet sumu vo výške 2.125 EUR. Na základe čestného vyhlásenia zo dňa 13.5.2013 žalobca ďalej zaslal žalovanej dňa 21.9.2018 výzvu na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré jej poukazoval na jej žiadosť, z účtu číslo SK31 1100 0000 0029 11191 4144 na účet žalovanej v období marec 2013 až jún 2018, a to v celkovej sume 30.540 EUR. Žalovaná uvedenú výzvu prevzala dňa 24.9.2018. Na základe výzvy mala celkovú sumu 30.540 EUR poukázať žalobcovi do 40 kalendárnych dní od doručenia výzvy, čo však nespravila a na výzvu ani nijako nereagovala. Žalovaný v žalobe podrobne rozpísal jednotlivé čiastkové sumy, ktoré boli poukazované na účet žalovanej v období od

12.3.2013 (poukázaná prvá suma vo výške 400 EUR) až do 18.6.2018 (poukázaná posledná suma vo výške 500 EUR).

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 24.1.2019, ktorým žalovanú zaviazal, aby žalobcovi zaplatila žalovanú sumu a nahradila mu trovy konania. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu riadne a včas odpor. Uviedla v ňom, že so žalobcom žila v spoločnej domácnosti od roku 2012 do roku 2018 v jej rodinnom dome v Obci Lehota pod Vtáčnikom. Žalovaná bola od roku 2012 rozvedená a so svojim bývalým manželom sa dohodla na vyporiadaní ich spoločného majetku, predovšetkým rodinného domu a príľahlých pozemkov, kde žalobca so žalovanou žili v spoločnej domácnosti. Žalovaná mala na základe dohody s bývalým manželom vyplatiť mu pohľadávku v celkovej výške 20.000 EUR, ktorú mala postupne splácať po 5.000 EUR. Žalobca od samého začiatku spoločného spoluzitia prispieval na spoločnú domácnosť a to v hotovosti približne po 300 EUR. Následne povedal žalovanej, že jej to bude posielat' na účet. Keďže v roku 2012 sa žalovaná dohodla s bývalým manželom na ich spoločnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) a v tom čase už boli so žalobcom partneri, žalobca jej mal tieto peniaze postupne požičať (každá pôžička mala byť 5.000 EUR) a preto bolo spísané čestné vyhlásenie. Žalovaná si nakoniec na prvú splátku na vyporiadanie BSM požičala z banky v roku 2013. Práve preto bolo spísané čestné vyhlásenie zo dňa 13.5.2013, pretože žalobca mal poskytnúť žalovanej prvú pôžičku vo výške 5.000 EUR už v roku 2013. Keďže žalovaná nechcela na žalobcu „tlačit'“, vybavila si nakoniec úver v hodnote 5.000 EUR. Všetky zmluvy a listiny so žalobcom boli spísané na základe požiadavky žalobcu, nakoľko žalovaná nemal žiadnu právnu vedomosť a pokladala žalobcu v tom čase za dôveryhodného. Predmetné čestné vyhlásenie bolo určené práve na tieto pôžičky. Platby na účet žalovanej boli realizované za účelom klasického spolupodieľania sa na ich spoločnej domácnosti. Žalobca pracoval v zahraničí a priemerne počas celého tohto obdobia býval doma v mesiaci cca 15 dní. Jeho príjem však bol na úrovni 2.000 EUR a viac. Je úplne bežné a normálne, že sa podieľal na platení všetkých nákladov. Plat žalovanej je na úrovni 750 EUR. V spoločnej domácnosti žili aj dve deti žalovanej, ktoré majú 24 rokov. Príjem žalovanej by nepostačoval aby platila všetky náklady aj za žalobcu a ešte ho aj živila. Dlžnú sumu 2.125 EUR, ktorú žalobca žiadal od žalovanej mu plne uhradila. Nejednalo sa o bežnú domácnosť a ale táto suma slúžila na rekonštrukciu rodinného domu žalovanej. Táto suma nie je premetom tohto konania. Taktiež žalobcovi vrátila všetky veci, ktoré žiadal. Pôžičky uvedené v žalobe nemala žalovaná na aký účel brať, pretože ich nepotrebovala. Tieto peniaze išli na bežný chod spoločnej domácnosti. Potvrďuje to aj fakt, že boli posielané každý mesiac približne v rovnakej hodnote. Pokiaľ by žalovaná neukončila vzťah so žalobcom, posielal by ich aj naďalej. Podľa názoru žalovanej ide zo strany žalobcu o pomstu za to, že ním ukončila vzťah. Účel posielaných súm vyplýva aj z komunikácie strán aj zo správ pre príjemcu, uvedených ako účel na ktorý boli zasielané. Žalobca ako pôžičku uvádza aj platbu vo výške 120 EUR, určenú na šaty na štátnice pre dcéru žalovanej, pričom išlo o ich spoločný dar pre dcéru žalovanej, o čom vedeli všetci rodinní príslušníci žalovanej. Dcéra a sestry žalovanej zároveň vedeli o tom, že žalobca prispieva každý mesiac na domácnosť. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že so žalovanou existoval v spoločnej domácnosti od roku 2012 až do roku 2018 v jej rodinnom dome v Obci Lehota pod Vtáčnikom. Vyjadrenia žalovanej, ktoré sa týkajú jej predchádzajúceho vzťahu, vyporiadania BSM ako aj notárskych zápisníc, ktoré opisuje žalovaná, nemajú nič spoločné s uplatňovaným nárokom v tomto konaní. Ďalšie tvrdenia žalovanej sú tendenčné, zavádzajúce a klamlivé. Žalobca prispieval žalovanej na spoločnú domácnosť výlučne v hotovosti alebo priamym nákupom spotrebného tovaru, ako potraviny, kozmetika, oblečenie a iné konzumné veci. Nikdy žalovanej nepovedal, že jej na uvádzaný účel bude posielat' peniaze na účet. Čestné vyhlásenie z 13.5.2013 sa absolútne neviaže k notárskym zápisniciam. Časový odstup medzi vznikom vyhlásenia a prvou notárskou zápisnicou je cez dva roky. Išlo o záväzky, ktoré boli zabezpečené. Čestné vyhlásenie sa viaže na záväzky žalovanej voči žalobcovi, nakoľko žalovaná sa viackrát pred žalobcom vyjadrovala, že v prípade rozchodu by mu nič neostala dlžná. Nie je pravda, že žalobca mal žalovanej už v roku 2013 poskytnúť 5.000 EUR na vyporiadanie BSM. Pokiaľ jej bolo požičaných zo strany žalobcu 15.000 EUR, tak by jej bol v roku 2013 požičal aj 5.000 EUR a žalovaná by si nebrala úver. Pokiaľ ho v roku 2013 žalovaná podľa vlastných slov „nechcela zaťažovat'“, neskôr ho už chcela zaťažovat'? Pohľad žalovanej na život presahuje jej príjem. Žalobca sa u žalovanej len výnimočne zdržiaval 15 viac dní.

4. Súd nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom strán, výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14C/33/2018-308 zo dňa 29.9.2020, ktorým žalobu zamietol. V rozsudku dospel k záveru, že medzi stranami nebolo sporné, že v čase od 12.3.2013 do 18.6.2018 boli žalobcom poukazované sumy v rôznych sumách na účet

žalovanej označený v čestnom vyhlásení zo dňa 13.5.2013. Žalobca tvrdil, že na základe tohto čestného vyhlásenia poukazoval peniaze žalovanej na jej účet. Čestné vyhlásenie bolo podpísané žalobcom aj žalovanou. Sporným medzi stranami bol právny titul, na základe ktorého žalobca uvedené peňažné prostriedky poukazoval. Žalovaná nesúhlasila, že ide o pôžičky a tvrdila, že išlo o príspevky na spoločnú domácnosť, ktorú v tom čase strany sporu tvorili ako pár. V čestnom vyhlásení absentuje akékoľvek bližšie určenie sumy, ktorá má byť požičaná. Podľa názoru súdu prvej inštancie malo predložené čestné vyhlásenie len povahu rámcovej zmluvy, pričom na platné uzavretie pôžičky bola potrebná aj žiadosť žalovanej týkajúca sa vždy konkrétnej požičanej sumy, t.j. každého čiastkového prevodu. Teda pri každom takomto čiastkovom prevode určitej sumy na účet žalovanej, pokiaľ mala byť pôžičkou, musela byť preukázaná aj vôľa žalovanej, t.j. skutočnosť, že žalovaná o túto sumu žalobcu žiada, pričom konkludentný súhlas žalobcu bol vyjadrený následným prevodom čiastkovej sumy. V opačnom prípade totiž zostávala výška pôžičky výlučne na vôli veriteľa a ten si mohol sám určiť výšku pôžičky, čo presahovalo rámec zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu, vyjadrujúceho vôľu oboch zmluvných strán. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že prostriedky, ktoré poukazoval žalovanej na jej účet boli poskytované titulom pôžičky. Medi stranami nebolo sporné, že v období od roku 2012 do 8.7.2018 mali spolu vzťah a tvorili strany sporu spoločnú domácnosť. Súd mal za to, že prostriedky ktoré poukazoval žalobca na účet žalovanej boli príspevkami na spoločnú domácnosť a nie pôžičkou. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č.k. 5Co/8/2021-346 zo dňa 20.10.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec a ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že pokiaľ ide o samotné konštatovanie súdu prvej inštancie týkajúce sa nepreukázania uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu a konštatovania, že finančné prostriedky boli poukazované žalobcom na účet žalovanej titulom prispievania na domácnosť, má za to, že právne závery súdu prvej inštancie nie sú v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania a skutkovými zisteniami a v tomto štádiu konania sú predčasné. Aj napriek skutočnosti, že čestné vyhlásenie zo dňa 13.5.2013 nie je zmluvou o pôžičke, z jeho znenia však nepochybne vyplýva, že strany sporu sa zmluvne dohodli, že ak žalobca poukáže finančné prostriedky žalovanej na jej bankový účet, má sa za to, že ide o pôžičku, keď žalovaná požiadala o finančné prostriedky. Bez ohľadu na skutočnosť, že čestné vyhlásenie zo dňa 13.5.2013 neobsahuje výšku alebo určenie výšky/rozsahu poskytovaných finančných prostriedkov žalovanej, nemožno ustáliť, že by nedošlo k poukázaniu finančných prostriedkov titulom pôžičky, a to i s poukazom na žalobcom predložené výpisy z bankového účtu o prevodoch finančných prostriedkov na bankový účet žalovanej. Odvolací súd konštatuje, že pokiaľ došlo k dohode zmluvných strán o poskytnutí finančných prostriedkov a k reálnemu odovzdaniu vecí, sama skutočnosť nedostatku písomnej formy zmluvy o pôžičke, resp. určenia výšky alebo rozsahu poskytovaných finančných prostriedkov, nezakladá dôvod pre záver, že k vzniku platného vzťahu z pôžičky medzi žalobcom a žalovanou nedošlo. Nakoľko súčasťou čestného vyhlásenia zo dňa 13.5.2013 nebola dohoda strán sporu o výške alebo určení rozsahu výšky poskytnutia finančných prostriedkov titulom pôžičky, ústne čiastkové dohody strán sporu o výške poskytnutia finančných prostriedkov titulom pôžičky zo strany žalobcu žalovanej mohli predchádzať finančným prostriedkom, ktoré boli následne poukazované na účet žalovanej, o čom svedčia výpisy z účtu žalobcu za obdobie od 12.3.2013 do 18.6.2018. Súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s okolnosťami poskytnutia finančných prostriedkov žalobcom na účet žalovanej titulom pôžičky, nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania v tom smere, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. V predmetnom prípade bolo potrebné vychádzať jednak z čestného vyhlásenia zo dňa 13.5.2013, ktoré predstavuje dohodu strán sporu o budúcom poukazaní finančných prostriedkov na účet žalovanej a z predložených výpisov z bankového účtu žalobcu, z ktorých vyplýva, že žalobca poukazoval na účet žalovanej finančné prostriedky v rozmedzí od 60 EUR do 1.000 EUR v období od 12.3.2013 do 18.6.2018 a žalovaná poskytnuté finančné prostriedky prijala. Sporné bolo to, či tieto poskytnuté finančné prostriedky boli poskytnuté žalovanej titulom pôžičky alebo na spoločnú domácnosť. Nemožno sa stotožniť s právnym názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého všetky finančné prostriedky poukazované žalovanej boli príspevkami na spoločnú domácnosť. Odvolací súd z doposiaľ vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie má za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal poskytnutie finančných prostriedkov na účet žalovanej titulom pôžičky, a to na základe čestného vyhlásenia zo dňa 13.05.2013 a potvrdení o prevode finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovanej, pričom dôkazné bremeno ohľadom tvrdení, že žalobca poskytoval finančné prostriedky žalovanej na spoločnú domácnosť, zaťažuje žalovanú, ktorá podľa názoru odvolacieho súdu tieto tvrdenia doposiaľ v konaní nepreukázala. Taktiež bolo potrebné zaoberať sa výškou a pravidelnosťou poskytovania finančných prostriedkov v

období od 12.3.2013 do 18.6.2018, kedy žalobca poukazyval na účet žalovanej finančné prostriedky. Pokiaľ by bolo úmyslom žalobcu poskytovať na účet žalovanej finančné prostriedky titulom úhrad na spoločnú domácnosť, s vysokou pravdepodobnosťou by nespísal so žalovanou čestné vyhlásenie zo dňa 13.5.2013 a tieto prostriedky by poskytoval mesačne v pravidelne rovnakej výške a nie v rôznych výškach, ako to vyplýva z prevodov na účet. Z výpisov z účtu o prevodoch pritom nevyplýva, že by všetky financie boli posielané žalobcom za účelom úhrad na spoločnú domácnosť. Súd prvej inštancie sa nezaoberal periodicitou a ani výškou jednotlivých prevodov finančných prostriedkov na účet žalovanej z hľadiska uplatneného nároku, len nedôvodne a bez prihliadnutia na výsledky vykonaného dokazovania konštatoval, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o pôžičky a všetky finančné prostriedky poukázané žalobcom na účet žalovanej predstavovali úhrady na spoločnú domácnosť. Odvolací súd nariadil súdu prvej inštancie ďalšom konaní opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, dôsledne sa vysporiadať s námietkami strán sporu s tým, a v odôvodnení rozhodnutia dať odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania.

6. Po vrátení veci súd prvej inštancie naradil vo veci pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi.

7. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na základe čestného vyhlásenia, ktoré podpísala aj žalovaná, všetky financie, ktoré jej boli poskytnuté, boli za účelom pôžičky. To, čo ona uviedla, to žalobca potom následne uviedol do poznámky. Pokiaľ to neuviedla a v poznámke nebolo nič, prostriedky boli určené na rekonštrukciu. Pokiaľ chcela žalovaná, aby jej žalobca požičal na dlažbu (SMS komunikácia strán z 28.7.2015) tak jej žalobca požičal na dlažbu. K platbe zo dňa 5.9.2016 s poznámkou „Danka bicykel“ žalobca uviedol, že po ich rozchode mu žalovaná bicykel vrátila. Prečo sa tak stalo, žalobca nevie.

8. Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: výpisy z účtu žalovanej na č.i. 358 - 471 a čestné vyhlásenia na č.i. 489-490.

9. Súd nevyhovel návrhom žalovanej na vykonanie dôkazov výsluchom svedka Jozefa Majerského a vyžiadanim výpisov z účtu žalobcu z obdobia 5 dní pred termínmi 30.4.2013, 2.7.2013, 15.7.2013 s 26.8.2013. Navrhovaný svedok mal vypovedať k okolnostiam platby poukázanej žalobcom na účet žalovanej zo dňa 14.1.2014, označenej poznámkou: „pre Joja“. Žalovaná navrhovala vypočuť tohto svedka v prípade ak bude žalobca túto platbu popierať. Žalobca vo svojej výpovedi túto platbu nepoprel a uviedol, že do poznámky uvádzal to, čo mu povedala žalovaná. Na základe uvedených okolností nebol podľa názoru súdu výsluch navrhovaného svedka potrebný. Ohľadom dôkazov vyžiadanim výpisov z účtu žalovaná tvrdila, že 5 dní pred uvedenými dátumami vkladal brat žalobcu finančné prostriedky na účet žalovanej, pričom tieto mali byť v ten deň, resp. niekoľko dní predtým vybraté z účtu žalobcu. Súd konštatuje, že výbery z účtu žalobcu, resp. tvrdené vklady na účet žalovanej, ktoré neboli vkladané žalobcom ale inou osobou nie sú predmetom sporu. Súd nespochybňuje a vyplývalo to ja z tvrdení strán, že medzi žalobcom a žalovanou prebiehalo viacero prevodov peňažných prostriedkov či fyzické odovzdávanie peňazí a to aj takých, ktoré nesúviseli s čestným vyhlásením zo dňa 13.5.2013. Iné finančné transakcie medzi stranami samé o sebe nevytvúrajú existenciu pôžičiek.

10. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal

12. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal

13. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

14. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Súd prvej inštancie bol v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

16. Žalobca sa od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 30.540 EUR spolu s príslušenstvom, titulom vrátenia pôžičky. Poukázal pritom na Čestné vyhlásenie zo dňa 13.5.2013, ktoré podpísali žalovaná aj žalobca. V tejto listine sa v prvej osobe v mene žalovanej uvádza, že žalobca a žalovaná tvoria pár od roku 2012, a že touto listinou uzatvorili dohodu, že pokiaľ žalobca poukáže žalovanej na jej bankový účet (presne špecifikovaný v tejto listine) finančné prostriedky, má sa za to, že ho o to žalovaná požiada a teda pôjde o bezúročné pôžičky a tieto sa mu zaväzuje na jeho výzvu vrátiť na jeho účet (špecifikovaný v tejto listine). Medzi stranami nebolo sporné, že od roku 2012 do roku 2018 mali spolu ľúbostný vzťah, tvorili pár a žili v spoločnej domácnosti v dome žalovanej. Netrúvali sa však spolu celý tento čas, pretože žalobca vtedy pracoval v Nemecku. Ďalej medzi nimi nebolo sporné, že v čase od 12.3.2013 do 18.6.2018 boli žalobcom poukazované sumy v rôznych výškach na účet žalovanej, označený v predmetnom čestnom vyhlásení, ktoré žalovaná podpísala. Najnižšia suma, ktorá bola poukázaná bola 60 EUR, najvyššia 1.000 EUR, najčastejšie však išlo o čiastky vo výškach od 200 do 500 EUR. Sporné nebolo napokon ani to, že žalovaná uvedené sumy žalobcovi nevrátila. Sporným bol právny titul, na základe ktorého žalobca uvedené peňažné prostriedky poukazoval. Žalovaná nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že išlo o pôžičky a tvrdila, že išlo o príspevky žalobcu na spoločnú domácnosť, ktorú žalobca a žalovaná v tom čase tvorili.

17. Súd prvej inštancie už v prvom rozsudku dospel k záveru, že predmetné čestné vyhlásenie je dvojstranným právnym úkonom. Podľa odvolacieho súdu z uvedeného čestného vyhlásenia spolu s predloženými výpismi z bankového účtu žalobcu vyplýva, že žalobca preukázal poskytnutie finančných prostriedkov na účet žalovanej titulom pôžičky a uniesol tak dôkazné bremeno. Žalobca v spore tvrdil, že uvedené prevody neboli príspevkami na spoločnú domácnosť, že na chode spoločnej domácnosti sa podieľal nákupmi a prispievaním hotovosťou, okrem iného aj priamo do rúk žalovanej. Jeho skutkové tvrdenia potvrdzujú aj ďalšie ním predložené listinné dôkazy (bankové výpisy) preukazujúce výbery z bankomatu pre žalovanú, t.j., že odovzdával žalovanej peňažné prostriedky v hotovosti. Žalobca tiež uviedol a vyplynulo to aj z výpovede žalovanej a aj svedkyne Ing. Natálie Balážovej, že keď bol na Slovensku platil nákupy do domácnosti žalovanej. K tomu predložil žalobca ako listinný dôkaz výpisy o platbách kartou (platby nákupov) v rokoch 2013 až 2018. Napokon ako to zdôraznil odvolací súd, pokiaľ by žalobca mienil poskytovať na účet žalovanej finančné prostriedky ako príspevky na spoločnú domácnosť, tieto by boli poukazované pravidelne a v rovnakej výške a nie v nepravidelných časových intervaloch a v rôznych výškach.

18. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení, že žalobca poskytoval finančné prostriedky žalovanej ako príspevky na spoločnú domácnosť preto zaťažovalo žalovanú. Tá podľa názoru odvolacieho súdu tieto svoje tvrdenia do vyhlásenia prvého rozsudku súdom prvej inštancie nepreukázala. Súd prvej inštancie preto po vrátení veci odvolacím súdom skúmal, či žalovaná predložila počas konania také dôkazy, ktoré by vyvracali skutkové tvrdenia žalobcu a ním predložené dôkazy.

19. Žalovaná sa mohla v spore účinne brániť len tak, že by bola preukázala, ktoré konkrétne peňažné prevody zo strany žalobcu na jej účet neboli pôžičkami. Pokiaľ žalovaná namietla platby, ktoré nemali byť pôžičkami, musela konkrétne platby identifikovať a predložiť k danej platbe dôkazy, že neboli pôžičkou. Žalovaná aj uviedla niektoré konkrétne prevody o ktorých tvrdila, že nie sú pôžičkami, avšak súd na základe výsledkov dokazovania vykonaného do vyhlásenia prvého rozsudku a aj po vykonaní dôkazov, ktoré žalovaná navrhla po vrátení veci odvolacím súdom konštatuje, že dôkazné bremeno neunesla. Predložené výpisy z účtu žalovanej za roky 2013 až 2018 nevylučujú, že sumy poskytnuté žalovanej žalobcom nemohli byť pôžičkami. Čestné vyhlásenia W. A. a B. S. uvádzajú len jednotlivé stavebné a rekonštrukčné práce, vykonané na dome žalovanej. Nevyplýva z nich žiadna súvislosť s prostriedkami, ktoré prevádzal žalobca na účet žalovanej a ktorých vrátenie je premetom žaloby. Ani výsluch žalobcu, ktorý bol vykonaný na návrh žalovanej na pojednávaní dňa 11.10.2022 nepotvrdil tvrdenia žalovanej o tom, že niektoré prevody na účet žalovanej neboli pôžičkami. Z jeho výpovede vyplynulo, že poznámky, ktorými jednotlivé prevody označoval, uvádzal na žiadosť žalovanej.

20. Súd dospel k záveru, že sa žalovanej podarilo vyvrátiť tvrdenia žalobcu len v prípade dvoch prevodov peňažných prostriedkov na jej účet. Žalovaná v spore namietla, že žalobca zahrnul do žalovanej sumy aj prevod na účet žalovanej z 12.3.2013 v sume 400 EUR. Čestné vyhlásenie však bolo spísané až 13.5.2013. Uvedená suma tak nemohla byť poukazovaná na základe čestného vyhlásenia, keďže uvedený prevod mu časovo predchádzal. Žalobca v konaní nevysvetlil právny titul prevodu tejto sumy a ani dôvod, prečo ho zahrnul do nároku uplatneného žalobou. Súd preto nepovažoval za preukázané, že uvedená suma bola pôžičkou pre žalovanú. Ďalej išlo o prevod zo dňa 10.6.2017 v sume 120 EUR, označený v poznámke: „Dada - šaty štátnice“. Z výpovede svedkyne Ing. C. S. navrhutej žalovanou vyplynulo, že tieto šaty mali byť darom pre ňu, k jej štátniciam od žalobcu a žalovanej. Sám žalobca sa na pojednávaní dňa 22.11.2019 vyjadril, že táto suma nemá byť premetom konania. Podľa názoru súdu sa v tomto prípade podarilo žalovanej uniesť dôkazné bremeno a preukázať, že táto suma nebola pôžičkou od žalobcu. V sumách týchto prevodov, t.j. 400 EUR a 120 EUR (spolu 520 EUR) súd žalobu zamietol.

21. V zmysle ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka sa zmluvou o pôžičke dlžník zaväzuje vrátiť pôžičku po uplynutí dohodnutej doby veriteľovi. V čestnom vyhlásení sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobcovi požičané prostriedky na jeho výzvu. Keďže súd mal preukázané, že takáto výzva od žalobcu bola doručená žalovanej dňa 24.9.2018, žalovaná bola povinná požičané peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť, pričom ich do dňa vyhlásenia rozsudku nevrátila. Súd preto vo zvyšnej časti (v časti o zaplatenie sumy 30.020,- EUR) považoval žalobu za dôvodnú a tomto rozsahu jej aj vyhovel a zaviazal žalovanú aby žalobcovi zaplatila uvedenú sumu.

22. Žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie žalovanej sumy výzvou zo dňa 21.9.2018. Výzva bola žalovanej doručená dňa 24.9.2018. Lehota na zaplatenie určená vo výzve bola 40 dní od doručenia tejto výzvy a preto uplynula dňa 3.11.2018. Keďže žalovaná v tejto lehote požičané peňažné prostriedky žalobcovi nevrátila, ocitla sa s úhradou svojho peňažného záväzku v omeškaní a žalobca tak má nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobou aj uplatnil. Súd preto zaviazal žalovanú, aby žalobcovi uhradila úrok z omeškania v zákonnej sadzbe 5% ročne zo sumy 30.020 EUR od 4.11.2018 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania, týkajúceho sa zamietnutej časti istiny 520 EUR súd žalobu zamietol.

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 258 ods. 1 CSP svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

27. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 30.540 EUR. Súd mu priznal sumu 30.020 EUR (98,30% pôvodne uplatňovaného nároku) a vo zvyšnej časti (520 EUR, t.j. 1,70 % uplatňovaného nároku) žalobu zamietol. Čistý úspech žalobcu v konaní je teda 96,60 % (98,30% - 1,7) a z uvedeného dôvodu má voči žalovanej nárok na náhradu 96,60% vynaložených trov konania.

28. V konaní bol vypočutý aj svedok Q., ktorý si v zákonnej lehote po svojej výpovedi na pojednávaní uplatnil nárok na svedočné. Žalovaná ako neúspešná strana sporu bude povinná mu toto svedočné uhradiť.

29. O konkrétnej výške trov konania, t.j. o výške náhrady trov konania aj o výške svedočného bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.